

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 26 maja 2014 roku powód A. B., zastąpiony przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 12.174,10 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego wraz z kosztami procesu /k-2 do k-3/.

Pozwany - Towarzystwo (...) z siedzibą w W. , zastąpiony przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu / k-1834 do k- 18 odwrót- sprzeciw od nakazu zapłaty/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 4 lutego 2012 roku na skutek kolizji został uszkodzony pojazd marki M. (...), o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2007, stanowiący własność powoda A. B., zamieszkującego w miejscowości W., gmina T. M.. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

Powód dokonał zgłoszenia szkody w dniu 6 lutego 2012 roku. ubezpieczyciel sprawcy kolizji uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi w dniach 10 oraz 25 kwietnia 2012 roku łącznie kwotę 33.086,00 złotych tytułem odszkodowania /kosztów naprawy pojazdu/.

Przedmiotowy pojazd powoda został częściowo naprawiony, z użyciem części używanych, w firmie (...)H.U. (...) P. K. w Ł., jedynie w takim stopniu aby można było z niego korzystać.

Ponieważ samochód był powodowi niezbędny do normalnego codziennego funkcjonowania /do najbliższego przystanku komunikacji miejskiej odległość wynosi 2 kilometry, do miejsca pracy żony powoda odległość wynosiła 9 kilometrów, syn powoda uczęszczał do przedszkola na W.- odległym 5 kilometrów – od miejsca zamieszkania powoda/ powód pożyczył samochód marki M. (...) od P. K.. Za wypożyczenie samochodu w okresie od 6 lutego 2012 roku do dnia 25 kwietnia 2012 roku powód zapłacił zgodnie z wystawioną fakturą kwotę 9.840,00 złotych brutto. Powód poza przedmiotowym pojazdem /w tym również własnym uszkodzonym/ posiadał jeszcze dwa klady.

/dowód; okoliczności bezsporne, a nadto wynikające z uzasadnienia wyroku w sprawie I C 692/12 –k-7 do k-8 odwrót, faktura k-10, faktura korygująca k-96, zeznania świadka P. K. k-90 odwrót, przesłuchanie powoda k-88 odwrót/.

Biegły w dziedzinie mechaniki samochodowej i wycen pojazdów oraz kosztorysowania szkód komunikacyjnych stwierdził, że uzasadniony technologicznie czas naprawy przedmiotowego pojazdu M. (...), przy uwzględnieniu ustalonego zakresu naprawy /wskazanego w opinii/ oraz przy 8 godzinnym czasie pracy wynosi 4 dni + 1 dzień na realizację zamówienia części zamiennych, razem 5 dni.

/ dowód: opinia biegłego S. S. k-52 do k- 64/.

Powód pismem z dnia 19 czerwca 2012 roku /nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 21 czerwca 2012 roku/ zwrócił się do strony pozwanej o zwrot kwoty 9.840,00 złotych tytułem poniesionych kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Pismem z dnia 28 czerwca 2012 roku pozwane Towarzystwo (...) odmówiło, w związku z przedłożoną fakturą VAT, dopłaty odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego. Powód od kwoty 9.840,00 złotych obliczył odsetki ustawowe za okres od dnia 24 lipca 2012 roku do dnia 20 maja 2014 roku w wysokości 2.334,10 złotych /666 dni x 13 %/.

/dowód; zgłoszenie żądania k-12, stanowisko pozwanego k-13, wyliczenie odsetek k-14/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie sygn. akt I C 692/12 powód dochodził od strony pozwanej dalszego odszkodowania na uzupełnienie kwoty niezbędnych i celowych kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu M. (...). Przedmiotem niniejszego postępowania

było żądanie zwrotu poniesionych przez powoda kosztów najmu pojazdu zastępczego, potwierdzonych wystawioną fakturą VAT, w wysokości 9.840,0 złotych, powiększonej o odsetki ustawowe za okres od dnia 24 lipca 2012 roku do dnia 20 maja 2014 roku w wysokości 2.334,10 złotych- razem 12.174,10 złotych /wg wyliczenia powoda/.

Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów /powołanych w części pierwszej uzasadnienia/, w postaci zeznań świadka P. K. oraz przesłuchania powoda uznać należy za wiarygodny, gdyż stanowi spójną i logiczną całość. Podobne uwagi odnieść należy do przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego ds. motoryzacji, który uzasadniony technologicznie czas naprawy pojazdu powoda określił na 5 dni roboczych. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Zgodnie z treścią przepisu art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody / art.824¹ §1 k.c./.

Do umów ubezpieczenia obowiązkowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy kodeksu cywilnego / porusza art.22 ust.1 powołanej ustawy- ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003r. (Dz.U. nr 124, poz.1152 z późniejszymi zmianami)/.

Zakres odszkodowania wyznacza również dyspozycja przepisu art. 361 § 2 k.c. stanowiąc, że / ... / w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Uznając odpowiedzialność pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 4 lutego 2012 roku uznać należy za usprawiedliwione co do zasady żądanie powoda zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 6 lutego 2012 roku do dnia 25 kwietnia 2012 roku, potwierdzonego fakturą VAT z dnia 25 kwietnia 2012 roku /k-10 oraz fakturą korygującą k-96/.

Na przestrzeni ostatnich lat w orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawiała się kwestia refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego w ramach odpowiedzialności ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zagadnienie refundacji wydatków na najem pojazdu zastępczego, w szczególności poniesionych przez osoby fizyczne, które wykorzystywały samochody do realizacji czynności życia codziennego- do dojazdu do pracy, na zakupy do dowożenia dzieci do przedszkola lub szkoły, itp. stało się przyczynkiem do wystąpienia przez Rzecznika Ubezpieczonych do Sądu Najwyższego z wnioskiem o podjęcie uchwały w kwestii stwierdzonych rozbieżności w wykładni sądów powszechnych, dotyczącej roszczenia o zwrot poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej od ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. W uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku /III CZP 5)11, opubl. OSNC 2012/3/28/ Sąd Najwyższy stwierdził, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. W powołanej uchwale Sąd Najwyższy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie okresu najmu przy szkodzie częściowej w pojeździe, w którym ponoszone wydatki są celowe i ekonomicznie uzasadnione oraz podlegają naprawieniu przez sprawcę szkody lub jego ubezpieczyciela. Dla przypomnienia – wyrok z dnia 26 listopada 2011 roku /V CKN 1397)00/, w którym Sąd Najwyższy wskazał, że skoro samochód mógł zostać naprawiony, to poszkodowany może w zasadzie żądać od zakładu ubezpieczeń zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego poniesionych jedynie w okresie naprawy samochodu.

Dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego uzasadnia wnioski, że celowymi i ekonomicznie uzasadnionymi wydatkami na najem pojazdu zastępczego są koszty najmu ponoszone w okresie koniecznym do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu. Przez okres konieczny do naprawy należy rozumieć czas przypadający na :

- czas bezpośrednio przypadający na zgłoszenie szkody ubezpieczycielowi,
- czynności likwidacyjne samodzielnie prowadzone przez ubezpieczyciela /np. czas od zgłoszenia szkody do chwili przeprowadzenia oględzin, niekiedy również do chwili przeprowadzenia ponownych oględzin, okres oczekiwania przez poszkodowanego na otrzymanie kosztorysu w celu rozpoczęcia naprawy uszkodzonego pojazdu/,
- czynności mieszczące się w ramach współdziałania stron w zakresie ustalenia zakresu szkody i kosztów naprawy / np. czas oczekiwania na akceptację kosztorysu sporządzonego przez zakład naprawczy, albo sporządzenie kosztorysu było wynikiem nienależytego określenia przez zakład ubezpieczeń zakresu szkody i wysokości kosztów naprawy/,
- czas rzeczywistej naprawy uszkodzonego pojazdu, który uwzględnia oczekiwanie na zamówione części zamienne i możliwości organizacyjne zakładu naprawczego,
- inne obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy i niemożność odtworzenia możliwości korzystania z rzeczy poprzez naprawę uszkodzonego pojazdu mechanicznego / np. czas konieczny na przekazanie pojazdu do naprawy, jego odbiór, dodatkowe badania techniczne/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego trudno szukać legitymacji dla określenia granic refundowanego czasu najmu pojazdu zastępczego tylko za określony czas postępowania likwidacyjnego /od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin uszkodzonego pojazdu/ i za technologiczny czas naprawy.

/porusza; P. W. – „Czas refundowanego najmu pojazdu zastępczego”, Monitor Ubezpieczeniowy nr 55, grudzień 2013rok/.

Biorąc pod rozwagę przedstawione powyżej stanowisko judykatury oraz poglądy doktryny stwierdzić należy, że żądanie przedstawione przez powoda w niniejszym pozwie zasługuje na uwzględnienie. Argumentami przemawiającymi za tym są następujące okoliczności faktyczne; miejsce zamieszkania powoda i jego rodziny oraz odległości dzielące ich od miejsca zatrudnienia, od infrastruktury miejskiej, długotrwały proces likwidacji szkody-w dniach 10 oraz 25 kwietnia 2012 roku wypłacono powodowi kwoty pieniężne umożliwiające naprawę pojazdu, jak się później okazało w wysokości zaniżonej i niewystarczającej na restytucję pojazdu do stanu sprzed powstania szkody / wyrok i uzasadnienie w sprawie I C 692/12- chociaż nieprawomocny, zasądający na rzecz powoda dodatkową kwotę odszkodowania w wysokości 21.098,03 złotych/, najem pojazdu potwierdzony wystawioną fakturą VAT /gdzie 1 dzień najmu pojazdu wynosił 100,00 złotych netto/.

Ponadto Sąd posiłkował się argumentacją przedstawioną w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 września 2014 roku w sprawie II Ca 503/14 Sądu Okręgowego w P. T.

Mając na uwadze powyższe rozważania **Sąd zasądził** od pozwanego na rzecz powoda **kwotę 12.147,10 złotych** / tj. dochodzoną pozwem- 9.840,00 zł + odsetki wyliczone w sposób prawidłowy przez powoda od powyższej kwoty za okres od dnia 23 lipca 2012 roku do dnia 20 maja 2014 roku – na 6 dni przez wniesieniem pozwu do sądu, w wysokości 2.334,10 złotych/.

Odsetki od zasądzonej kwoty przyjęto zgodnie z żądaniem pozwu, od daty 23 lipca 2012 roku, tj. przyjmując termin z przepisu art. 817 § 1 k.c. oraz wart. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych i Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych /Dz. U Nr 124, poz. 1152 z późn. Zmianami/.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. Zasądzona kwota zwrotu kosztów postępowania wynika z zestawienia złożonego przez pełnomocnika powoda /k-97/.